

Ме бараш
погледни ми ги очите

огин како палат
во езерата исконски..
Погледни ми во душата
христијанска
каде молитвата стихови реди...
Најди ме во
мирот на гробовите прадедовски
кои немо предавнот го колнат...
Летам над Кораб
сокриена во солзите
на бранителите
горам во секој крак на сонцето
шеснасеткрако...
Ме има во ветрот
кој те милува дома кога си,
ме има во првиот бакнеж,
првата прегратка,
тука сум и во љубовта...
Заедно во сенките
длабоки
со паднатите бранители
на смртта во лице и се смеам...
Ангелите на крилја ме носат
во соновите на сираците
како мајка македонка...
Ме има насекаде

само ако ме бараш
како Македонија ...
Не барај ме како
северна
на север има студенила
предавнички...
Не барај ме ни на југ
таму се копилиња ѓаволски
искварени...
На запад не сум
таму се убијци лицемерни
невернички...
На исток ме нема
таму се курви
продадени ...
Барај ме во срцето на балканот
таму каде што прадедовците
ме оставиле
таму каде што
Господ Бог ме створил
за тебе,
за твојот син, твојот внук...
Барај ме во срцето челично
Македонско
Во душата благодарна Македонска
Во окото огнено бесстрасно
Македонско
Барај ме како Македонија ..

Давор Крстевски